

Een ander praatje over Hollandse Krielen

Mogelijk is het meer fokkers van Hollandse Krielen opgevallen, dat op diverse tentoonstellingen patrijskleurige Hollandse Krielen werden ingezonden, die voor het merendeel de verlangde fijne pepering in het gevederde misten, doch in plaats daarvan min of meer vlekkerig waren. Toch zou het gewenst zijn, dat er op gelet werd, dat de tekening verbeterd werd. Men dient er naar te streven om met behoud van de goede eigenschappen, ieder jaar iets beter getekende dieren in de kooien te brengen.

Nu vindt men een fijn gepeperde veer nooit op dieren, die bepaald „smalle veren” bezitten. Hoe breder de veer des te beter de tekening kan zijn.

Waar men zover gevorderd is, dat de dieren behoorlijk klein zijn gefokt (waardoor de veer smaller is geworden), de beenstand voldoende laag is en we over de kleur tevreden kunnen zijn, is het wel zaak om iedere verkeerde neiging in de tekening tegen te gaan. Ook mag een eerste prijswinnaar geen ernstige fout bezitten, zoals dikke loopbenen b.w. en nog minder z.g. kalkpoten hebben. Het een is soms een gevolg van het ander. En zo zou het inderdaad nodig kunnen worden om over enkele jaren grotere ringen aan te vragen. Momenteel is dat overbodig. Op de laatstgehouden vergadering van

de „Holl. Krielenfokkersclub” is dit punt ter tafel gebracht en het deed ons genoegen te vernemen, dat men onze Holl. Krielen fijn gebouwd wil blijven zien.

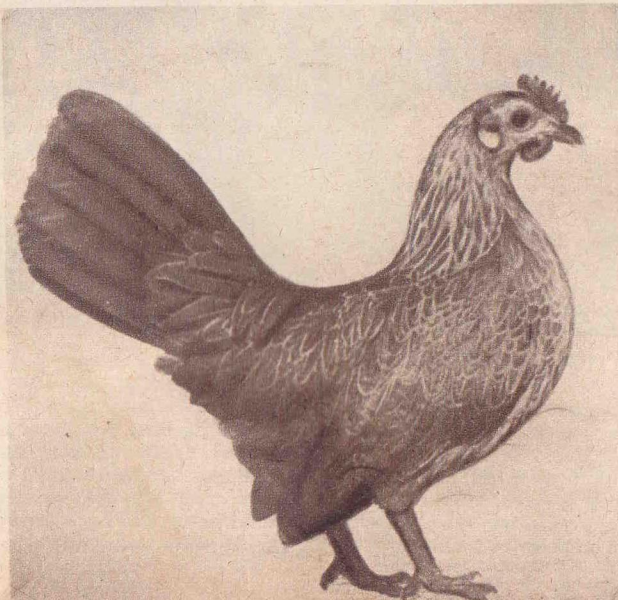
Dikke loopbenen zijn ook wel het gevolg van het lijden aan kalkpoten in de kuikenperiode van het dier. Dit is te voorkomen. De kuikens krijgen het van de volwassen dieren (de kloek) of van de besmette bodem van hok of ren.

Zou het veel moeite kosten om onze dieren af en toe eens in de handen te nemen en ze te onderzoeken en de pootjes eens met wat vaseline in te vetten? Men controleert daarbij tevens de conditie van het dier (vervetting, vermagering, gezwellvorming enz.). Men wil de dieren wel eens gauw verwennen door iets extra's te voeren. Voor de Holl. Krielen dan in geen geval vleesproducten of ander voedsel, waardoor ze grof gaan worden en de kopversierselen abnormaal groot uitgroeien. Een „beetje” wit kanariezaad per dag is al voldoende om de groei van een rijke bevedering in de hand te werken.

Het streven om onze Hollandse Krielen in alle voorkomende kleurslagen te perfectioneren, is ongetwijfeld te bereiken, wanneer alle fokkers zich aaneensluiten en een goed onderling contact blijft bestaan. Iedere fokker wordt in staat gesteld daaraan mede te werken. De „Holl. Krielenfokkersclub” brengt haar jaarlijkse clubshow bij een der grote tentoonstellingen onder. Hier is het een ieder mogelijk een overzicht te krijgen van hetgeen er gefokt is en welke richting men inslaat.

Zo nu en dan blijkt het gewenst te zijn een onderdeel, dat dreigt te worden verwaarloosd, nader onder de loupe te nemen. Het hier besprokene was daartoe de aanleiding.

H. HEIDEVELD.

★

Holl. Patrijs-kriel, hen, een zeer goede hen. Ze geeft zelfs goed te zien de veeromzoming, welke niet bepaald verboden is, maar waarvan de fokker zelf allerm minst voorstander is!

(Fokker en amateur-fotograaf J. C. Kuyken).